

โชคดีจากของจริง

สุนีย์ นามประสิทธิ์

P17015

ดิฉันนางสุนีย์ นามประสิทธิ์ รัชมหาราชครุฑอยู่ที่โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน ตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ อายุ ๕๔ ปี (จะลาออกในระยะเวลาใกล้นี้) เป็ของปลอม มี ลากเลื่อมลาก มียศเลื่อมยศ มีสรรเสริญ มีนิทา มาหาของจริงจากการปฏิบัติ กรรมฐานเพื่อสะสมบุญไว้ให้ตัวเอง จะได้มีสติ ชีวิตของเราไม่แน่นอน

ประมาณห้าปีที่แล้วมีโอกาสแวะไปนมัสการหลวงพ่ोजรัญ แต่น่าเสียดายที่ไม่มี ความคิดที่จะปฏิบัติกรรมฐานในขณะนั้น คนเราทุกคนไม่ใช่จะมีโอกาสเท่ากัน แล้วแต่วาสนาของใครก็ของคนนั้น

ด้วยพื้นฐานและอุปนิสัยของดิฉัน พ่อของดิฉันก็บวช ป้าก็บวช ตัวดิฉันก็ วนเวียนอยู่กับธรรมะ ในการสอนนักเรียน ดิฉันจะสอดแทรกเล่านิทานเกี่ยวกับกฎแห่ง กรรม แทรกศีลห้า แทรกธรรมะ เพื่อปลูกฝังเด็กให้ละอายต่อความชั่ว เกรงกลัวต่อการ ทำบาป เด็กจะสนุกสนาน ไม่ได้สอนเพื่อท่องไปสอบ แต่สอนเพื่อให้เข้าใจและนำไป ปฏิบัติ ดิฉันชอบอ่านเรื่องกฎแห่งกรรม สมัยก่อนก็ต้อง ท. **เลียงพิบูล หนังสือ โลกทิพย์** รายการวิทยุที่ฟัง **เพลินกับธรรมะ** แต่เดี๋ยวนี้มักจะเป็นการบอกบุญ มากไปก็หยุดฟัง รายการธรรมะทางโทรทัศน์ก็ชอบชม ชมแล้วมีความสุข จะว่าสนุก เพลินด้วยก็ไม่น่าจะผิด ทำให้มีปัญญาจากข้อธรรมะ และ **รายการชีวิตนี้ไม่สิ้น หวัง** ที่หลวงพ่ोजรัญแสดงธรรมะก็ไม่พลาดเช่นกัน แต่ไม่ได้ยึดติดกับพระรูปหนึ่งรูป ใด (หมายถึงตอนนั้น) แต่ตอนนี้ขอเป็นลูกศิษย์หลวงพ่ोजรัญ เพราะหลวงพ่อให้ความ เมตตาต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะคนที่ปฏิบัติกรรมฐาน ดิฉันเพียร

พยายามอยู่แต่ยากมากเหลือเกิน เพื่อความสุข เพื่อของจริง ไม่ยอมถอยอย่างเด็ดขาด ใครไม่พบด้วยตัวเองก็จะไม่รู้ ที่ดิฉันปฏิบัติอยู่นี้เพียงน้อยนิด คิดว่าเราทำได้เพียงหนึ่งในล้าน แต่มีค่ามหาศาลกับชีวิตตัวเอง

ดิฉันได้มาปฏิบัติกรรมฐานเพียงห้าครั้งเท่านั้น แต่แต่ละครั้งระยะปฏิบัติเจ็ดวันเก้าวัน ถ้าช่วงปิดเทอมสิบสี่วัน

ก่อนที่ดิฉันจะได้มาปฏิบัติ ประมาณปลายปี ๒๕๓๔ คืนหนึ่งนอนหลับฝันเห็นหลวงพ่อบ้าง น่าแปลกอย่างที่เกริ่นมา ดิฉันไม่ได้ยึดติดกับพระรูปใดเป็นพิเศษ ทำไมจึงฝันเห็นหลวงพ่อบ้าง ไม่ได้คิดถึงสักนิด ในฝันก็ไม่เห็นหน้าท่านพูดอะไร เพียงให้เห็นว่าอาตมาคือหลวงพ่อบ้างจริงมองมาก็แค่นั้น พูดอะไรก็ไม่พูด อยากจะไปวัดหลวงพ่อบ้างจริงขึ้นมาทันทีแต่ก็ไปไม่ถูก ไม่เคยไปไหนคนเดียว เรียกว่าอยู่บ้านกับโรงเรียนเท่านั้น

หลังจากฝันเห็นหลวงพ่อบ้างได้ประมาณหนึ่งสัปดาห์ ดิฉันได้เล่าความฝันให้เพื่อนฟัง และบอกเขาว่าต้องการไปวัดของหลวงพ่อบ้าง เขาก็บอกว่าให้ไปหาลูกศิษย์หลวงพ่อบ้าง ชื่อคุณถวัลย์ – คุณพานิช ที่ร้านขายโทรศัพท์มือถืออยู่ข้างแขวงกาหลวง ชื่อร้านวิริยะไชยคดี และเขาก็พาไปพบ เมื่อได้พบและพูดคุยกันก็มีโอกาสไปวัด เพราะคุณถวัลย์ – คุณพานิช จะไปงานทำบุญปีสำคัญของหลวงพ่อบ้าง ต่อมาก็ได้มีโอกาสได้ไปปฏิบัติกรรมฐาน โดยไปกับคุณถวัลย์และคุณพานิช สมบูรณ์ ผู้ที่มีเมตตาอีกหลายครั้ง ดิฉันดีใจและภูมิใจมากที่ได้ชื่อว่าเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อบ้าง

การปฏิบัติกรรมฐานเป็นเรื่องที่ยากมาก แต่ก็พยายามอดทน **สิ่งที่ได้จากการนั่งกรรมฐานที่เห็นได้ชัดคือ หลังจากแผ่เมตตาแล้วมี**

ความรู้สึกว่าเราได้เป็นผู้ให้ มีความสุขมากที่ได้ให้ ศัตรูก็ไม่เข้าใกล้ คนที่คิดร้ายก็ถอยห่างและกลับมาเป็นมิตร

ดิฉันได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานมาถ่ายทอดให้กับนักเรียนและเพื่อนๆ และนำหนังสือที่ได้รับมาแจกให้เพื่อนๆ นักเรียน และผู้ปกครองเด็กในบางส่วน สอนนักเรียนให้สวดมนต์นมัสการพระรัตนตรัย นั่งสมาธิ แผ่เมตตา ก่อนการเรียนการสอนทุกวัน ปัจจุบันนี้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้เองทุกขั้นตอน ตามความเหมาะสมกับวัยของเด็ก

หลังจากที่แจกหนังสือให้เพื่อนๆ ไปไม่นานนัก ก็มีครูคนหนึ่งมาเล่าให้ฟังว่า เขากลุ้มใจไม่รู้จะฟังใคร พ่อป่วยมาก ต้องเข้ารักษาตัวที่กรุงเทพฯ อยู่ห้องไอซียู ขยับตัวไม่ได้ พี่ ๆ เปลี่ยนเวรกันไปเฝ้า ตัวเขาก็ต้องกลางวันไปเฝ้าบ้าง ไปเฝ้าวันหยุดบ้างหมดที่ฟังก็นึกถึงหนังสือที่ได้รับแจก ได้สวดมนต์ตามที่หลวงพ่อบิณฑาธิบายไว้ในหนังสือ และนึกถึงพ่อ สวดมนต์เป็นประจำทุกวันทำให้ออนหลับ วันไหนไม่สวดมนต์นอนไม่หลับและวิตกกังวลห่วงพ่อ เขาบอกเหมือนปาฏิหาริย์ พ่อขยับตัวได้แล้ว ปัจจุบันใกล้จะกลับบ้านที่หัวหิน เขาบอกว่าเขาทราบและรู้จักหลวงพ่อก่อนจากเพื่อน เพราะเพื่อนเขาก็ไปปฏิบัติกรรมฐานเหมือนกัน แต่ตัวเขาเองยังหาเวลาไปปฏิบัติไม่ได้ ก็คงเหมือนอีกหลาย ๆ คนที่เป็นเช่นนี้

ส่วนตัวดิฉันไม่รอใครอีกแล้ว รอให้เด็กเรียนอีกห้าเดือนหมดเทอมก็จะขอลาออก ความสุขของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน จะให้เขาเหมือนเรา และให้เราเหมือนเขา ย่อมเป็นไปได้ เราชอบความสุขในลักษณะใดก็ให้ค้นหาให้พบแล้วเลือกเอา ไม่มีใครบังคับ บางคนชอบของจริง บางคนชอบของปลอม จะรู้ว่าสิ่งไหนปลอม สิ่งไหนจริง ก็ต้องมาปฏิบัติกรรมฐาน

ในฐานะเป็นครู ดิฉันอยากจะทำให้ผู้ใหญ่เห็นความสำคัญในการปฏิบัติมากกว่า ภาคทฤษฎีที่มีไว้ให้ครูสอนแค่เพื่อให้เด็กทำข้อสอบ เราควรปลูกฝังธรรมะให้นักเรียน ตั้งแต่เมื่อเขายังเยาว์วัย จะมีวิธีการใดที่ให้คุณได้ไปปฏิบัติกรรมฐาน ไม่ต้องมาปีละ สองครั้ง ครั้งละ ๗-๙ วัน จะได้ประโยชน์กับตัวคุณเอง ครอบครัว และนักเรียน

ถ้าผู้ใหญ่ให้โอกาส เช่นอนุญาตให้ไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยไม่ถือว่าเป็นวันลา ก็จะเป็นการจูงใจ เมื่อครูปฏิบัติศีลห้า เมื่อครูปฏิบัติกรรมฐาน ครูและผู้บริหารเป็นพวกเดียวกัน เข้าใจตรงกัน ปฏิบัติในเรื่องเดียวกัน ครูได้อย่างไรเด็กก็ได้ อย่างนั้น การเรียนการสอนก็จะดีขึ้น

ดิฉันได้รับรางวัลจากการปฏิบัติกรรมฐาน ดิฉันไม่ได้เก่งเกินใคร ช้าการปฏิบัติ ตนเรียบง่าย แทบไม่อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่เสียด้วยซ้ำ สิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น ดิฉัน ได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ **“ครูสตุติ”** ณ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ และได้รับ **โล่ให้เกียรติคุณ สาขาพัฒนามาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมศาสนา** เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ดิฉันภูมิใจที่ได้รับเกียรติในครั้งนี้ เป็นรางวัลที่ได้ก่อนจะ อ้อลาอาชีพครู

การที่ได้ปฏิบัติกรรมฐานและสวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ (พาหุงมหากา) และพุทธคุณเท่าอายุบวก ๑ อย่างสม่ำเสมอ และพยายามรักษาศีลห้าอยู่เสมอ ทำให้ ดิฉันได้รับรางวัลชีวิตที่ยิ่งใหญ่ซึ่งไม่มีรางวัลใดจะใหญ่เท่า ลูกชายคนเดียวของดิฉัน (มีแค่สองคนแม่ลูก สามีเสียชีวิตแล้ว) ไม่เคยทำให้แม่ต้องทุกข์ใจ เขาเป็นคนดี จิตใจ ดี มีศีลห้าครบ ไม่ยุ่งอบายมุขทุกชนิด อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ฟุ้งเฟ้อ เชื่อมั่นในตัวเอง อ่อนโยนกับแม่และผู้ใหญ่ เขาให้สตาจ์ดิฉันทำบุญเมื่อบอกเขาว่าจะไปปฏิบัติ กรรมฐาน

อานิสงส์ของการปฏิบัติกรรมฐานและสวดมนต์ ทำให้รู้จักตัวเอง ทำให้เกิดปัญญาสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง มีสติรู้อยู่ตลอดเวลา และเจริญรุ่งเรือง ครอบครัวก็มีแต่ความสุข เมื่อท่านต้องการค้นพบตัวเอง ต้องการพบของจริง ท่านก็ต้องปฏิบัติกรรมฐาน เป็นสิ่งที่ผู้รู้รู้ได้เฉพาะตน ต้องมาเรียนรู้ด้วยตนเอง

การปฏิบัติกรรมฐานจะช่วยให้ได้พบตัวตนที่แท้จริงของเรา ช่วยให้ลดละความโกรธ ให้อภัย และเชื่อกฎแห่งกรรม จิตคิดแต่กุศล และมีสติห่างไกลจากความชั่วกิเลสเบาบาง ไม่ยึดติดในลาภ ยศ คำสรรเสริญเยินยอ

สุดท้ายนี้ลูกขอกราบขอบพระคุณพระเทพสิงหนุราจารย์ (หลวงพ่ोजรัญ) ที่ได้โปรดเมตตา นับว่าเป็นโชควาสนาของดิฉันและลูกชายที่ได้มาอยู่ใต้บุญของหลวงพ่อ ลูกขอกราบนมัสการหลวงพ่อด้วยความสำนึกในพระคุณอย่างสูง...